

LXXIX.

Forslag til Lov

om

et personligt Tillæg til visse Pensionister m. m.

(Fremsat i Folketinget den 19. December 1924 af Finansminister *Bramsnæs*).

§ 1.

Stk. 1. Til Pensionister og understøttede, der oppebærer Tillæg i Henhold til Lov Nr. 173 af 1. Maj 1923 om Tillæg til Ventepenge, Pensioner og Understøttelser, der er fastsat i Henhold til de før 1. Oktober 1919 gældende Love, kan der af vedkommende Minister, under hvem Pensionsberegningen (Understøttelsesberegningen) henhører, yderligere tilstaa et personligt Tillæg efter nedenstaaende Regler.

Stk. 2. Det personlige Tillæg kan efter indgivet skematisk Andragende ydes i Tilfælde, hvor der skønnes endnu at bestaa et vist Misforhold mellem den af Tjenestemanden ydede Tjeneste og hans eller efterladdes Pension (Understøttelse) med Tillæg, og hvor Forholdene iøvrigt ikke taler mod Ydelsen af Tillægget.

Stk. 3. Tillægget kan i Almindelighed udgøre mellem 108 Kr. og 600 Kr. aarlig, men kan under ganske særlige Forhold stige til 1 008 Kr. aarlig. Tillægget udbetales forud med lige store maanedlige Beløb sammen med Pensionen.

§ 2.

Det ydede personlige Tillæg kan, saafremt den paagældendes Forhold senere væsentlig maatte forandre sig, enten forhøjes indenfor det i § 1 nævnte Maksimum eller nedsættes, eventuelt endog helt inddrages, og iøvrigt bortfalder Tillægget i de samme Tilfælde, hvori Pensionen (Understøttelsen) bortfalder.

§ 3.

Spørgsmaal vedrørende det foran omhandlede personlige Tillæg kan ikke gøres til Genstand for Domstolenes Paakendelse.

§ 4.

Personligt Tillæg efter Reglerne i §§ 1—3 kan ogsaa tilstaa dem, der oppebærer Pension efter Lov Nr. 351 af 7. August 1922 om Pensioner til fhv. tyske Tjenestemænd og saadannes efterladdte i de sønderjydske Landsdele, herunder dog ikke medregnet Pension efter Lovens § 4, sidste Stk., og § 7.